

Com educadora d'escola bressol de la ciutat de Barcelona us faig arribar aquest escrit. En llegir el vostre Manifest 8M (Barcelona ciutat feminista) no he pogut evitar sentir-me interpel·lada, tant és així que em dispenso a fer-vos arribar unes línies amb l'esperança que en algun moment (no molt llunyà) aconseguim que aquest Ajuntament, per fi, parli i pensi, també, amb nosaltres.

Pel que fa la negociació del nou acord de condicions laborals de les treballadores i treballadors de l'Ajuntament de Barcelona no s'ha millorat en RES les condicions laborals del col·lectiu d'educadores bressols municipals. No s'han tingut en compte CAP de les mesures que, a través dels diversos sindicats, el col·lectiu havia demanat com a necessàries. I estem parlant, segurament, del col·lectiu feminitzat més gran de l'Ajuntament. A tall d'exemple, la Guàrdia Urbana, Bombers i SPEIS sí que gaudiran de noves millores en les seves condicions, millores que se'ls hi concedeixen en cada nova negociació, i jo que me n'alegro per aquestes companyes i companys. Però per aquest motiu, encara és més flagrant el tracte que l'Ajuntament reserva a les educadores. De retruc, és el mateix tracte que s'ofereix a la petita infància, quan es continuen mantenint les ràtios més altes dels països europeus amb uns recursos humans i professionals que no augmenten. I hem de treballar en aquestes condicions quan ens apropem (i superem) la seixantena d'edat.

Seguim sense cap solució per a la prejubilació/recol·locació. Algú pot pensar que al voltant de la seixantena es pot treballar amb una ràtio de 18-19 infants de 2 a 3 anys? Només algú que no en té ni idea o que menysprea les necessitats més bàsiques d'infants i educadores. Altres col·lectius gaudeixen, des de fa temps, de mesures respecte a aquest punt. Encara és més sagnant quan ens n'assabentem que, a partir dels 60 anys, els i les treballadors de l'Ajuntament podran fer tres dies de teletreball en comptes de dos. Què passa amb les educadores de bressol a partir dels 60? I dels 55?

Seguim amb uns recursos humans mínims, molt mínims. Per poder fer front a la realitat que ens trobem cada dia a les escoles es fa imprescindible disminuir les ràtios. Per exemple una segona complementària per escola permetria, de moment, més suport a les estances i a la direcció.

La responsabilitat de les direccions no està compensada amb el complement de direcció que perceben. Només cal fer l'anàlisi comparant-ho amb altres trams del sistema educatiu o amb altres càrrecs de direcció en altres àmbits de l'Ajuntament, ocupats tot sovint per homes, per cert.

L'Ajuntament presenta Plans d'Atenció a la petita infància i s'omple la boca valorant la importància d'aquesta franja d'edat i dels serveis i recursos que s'hi destinen. La realitat és la que és, molt lluny de fer front a les necessitats reals dels ciutadans més petits de la nostra ciutat.

I per acabar voldria dir que considerem que el nostre col·lectiu pateix una doble discriminació, pel fet de ser dona i pel fet de dedicar-nos a l'educació i les cures, la qual cosa creiem no s'hauria de permetre en un sistema pioner públic de cures i criança.

Moltes gràcies per la vostra atenció, us demanaria que féssiu arribar l'escrit a qui pertoqui.